

Nr 355.

Av herr **Lindahl**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 46, med förslag till lag om rätt till jakt m. m.

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 46 rörande jaktvårdslag får undertecknad härmed anföra följande.

Lagförslaget hälsas säkerligen i stort sett med tillfredsställelse av alla som äro intresserade av bättre ordning på detta område.

På många platser har ju också sedan lång tid tillbaka arbetat frivilliga jaktvårdssammanslutningar, vilkas syftemål sammanfaller med de i förslaget påtänkta föreningarnas.

Ifrågavarande frivilliga jaktvårdsföreningar ha åstadkommit goda resultat inom sina områden men så har också verksamheten varit förbunden med såväl ekonomiska uppoffringar som oegennyttigt arbete från medlemmarnas sida. Utplanteringen av nya villebrådslag, de olika arternas utveckling och förkovran, tillsyn med vinterfoder m. m. har ju i regel utförts med tanke på att inom jaktområdet skapa en stabil djurpark till glädje för alla djur och naturälskare men vars avkastning också i framtiden skulle ge medlemmarna i föreningarna någon lön för all möda.

Den kungl. propositionen har emellertid i ett avseende väckt oro hos den frivilliga jaktvårdens män.

Förhållandet är nämligen att dessa jaktklubbars medlemmar i ganska stor utsträckning själva sakna jord men genom frivilliga avtal med jordägarna erhållit mark till jaktvårdsområdet. Det är ofta arbetare och tjänstemän i små ekonomiska omständigheter det här gäller, folk som i verklig mening äro goda jägare och vars intresse för jaktvårdens framgång kommit dem att trots sin jordlösa ställning ta initiativet till jaktvårdsklubbar som under åren utvecklats att omfatta allt större områden.

Med en viss bitterhet har nu ifrågavarande kategori av jaktvårdare konstaterat att inom det nya lagförslagets ram finnes liten eller ingen plats för deras verksamhet i fortsättningen. Lagförslaget säger ju uttryckligen ifrån att endast jordens ägare kan taga initiativet till bildandet av jaktvårdsområde, och någon möjlighet för icke jordägare att som medlemmar ge den nya organisationen del av den erfarenhet de som pionjärer för jaktvården erhållit synes icke föreligga.

Jag tror att detta är en brist i förslaget som kommer att verka hämmande på nybildningen av jaktområden liksom det inte synes rättvist att ställa de personer utanför som sedan många år utfört ett intresserat jaktvårdsarbete.

Med stöd av ovanstående får jag hemställa,

att vid lagens fastställande skälig hänsyn måtte tagas till att nuvarande jaktvårdssammanslutningar, trots att de uppkommit genom frivilligt arrendeavtal, måtte erhålla samma rättsliga ställning som de i lagen avsedda jaktvårdsområden, samt att möjlighet beredes för icke jordägande jaktvårdare att taga initiativ till bildandet av jaktområden.

Lars Lindahl.